

Innopolis ismerős terep volt, mivel már tavaly is ott lehettem az Innopolis Open versenyen. Akkor még nem rendeztek előkészítő tábort és ezért csak pár napot tölthettem ott. Nagyon örültem amikor olvastam, hogy idén a versenyt megelőzi egy egyhetes felkészítő tábor is.

A tavalyihoz képest az utazás könnyebbnek tűnt, hiszen már nem kellett Moszkván keresztül utazni, mert időközben elindult a közvetlen járat Kazanba. A landolás után gyorsan átestünk a határellenőrzésen és indultunk is az onnan körülbelül 60 kilométerre lévő egyetemre. Kisebb izgalmat okozott, hogy a város határában a rendőrök megállították a taxit és a sofőrt kiszállították. Szerencsére rövidesen folytathattuk az utat.

Az egyetem kollégiumába biztonsági ellenőrzés után léphettünk be, ami hasonlóan történt, mint Oroszország legtöbb látványosságánál, repülőterein, vasútállomásain: csomagokat megröntgeneztek, nekünk fémkereső kapun kellett átmenni.

Az egyetem épülete és a hozzá tartozó 4 kollégiumi épület rendkívül modern, köztük föld fölötti átjáró van, így nem kell felöltözni ahhoz, hogy az átmenjünk egyik épületből a másikba.

Az egyetem és a kollégium köré az ott dolgozók és családjaik részére egy igazi modern várost építettek, ahol minden megtalálható. Ezen kívül Innopolist napközben óránként buszjárat köti össze Kazannal.

Megérkezésünk után egy nappal még nem volt szervezett programunk, így ellátogattunk Kazanba. A kazani Kreml-et és több látványosságot is megnéztünk. Egy étteremben megkóstoltunk néhány hagyományos tatár ételt.

A táborban orosz és külföldi résztvevők is voltak, ezért a szakmai programokat két nyelven (angolul és oroszul) rendezték, amelyek általában párhuzamosan zajlottak. Több tanult algoritmus és módszer közül számomra a Minkowski összeg volt a legérdekesebb, amivel gyorsan és egyszerűen lehet meghatározni két sokszög távolságát.

Ezen kívül nagyon tetszett még a „Kaméleon”-nak nevezett feladat: ebben 2 színnel kellett színeznünk egy négyzethálót úgy, hogy egy lépésben egy mezőről egy szomszédos mezőre a lehető legkevesebb lépést tegyünk. Kezdetben az egyik sarok fekete volt, a többi fehér. A cél az volt, hogy a kezdeti állapotból egy valamilyen meghatározott képet kapjunk. Meglepő módon minden színezés létrejöhét, kivéve a sakktáblát.

A szakmai programokon kívül voltak még kikapcsolódásként társasjátékok és sport programok. A legemlékezetesebb számomra az volt, amikor egy listát kaptunk furcsa feladatokkal, és egy csapatnak minél többet meg kellett csinálni. A feladatok között volt például az, hogy kérjük kölcsön 5 percre egy egyetemista beléptető-kártyáját. Sportprogramokon lehetett választani, hogy mit akarunk játszani (röplabda, kosárlabda, tollaslabda, pingpong), illetve lehetett helyettük sétálni, vagy ha akart valaki, programozhatott is helyette.

Az időbeosztás eléggé kötött volt, nem volt sok szabadidő egy nap során, de ez nem jelentett problémát, nekem tetszett a tábor.

A versenyen öt feladat volt, amiből két feladatot tudtam megoldani, egy feladatot pedig csak részben. Mint kiderült, nagyjából meg tudtam volna csinálni még egy feladatot, de sajnos csak a verseny legvégén jöttem rá a hibámra, így már nem volt időm javítani.

Hazautunk során a repülő nem tudott elindulni időjárási problémák miatt, leszállítottak bennünket a gépről. Időközben lejárt a vízumunk, de probléma nélkül meghosszabbították azt. Végül néhány óra múlva újra a gépre szállhattunk némi késéssel hazatérhettünk.

Szeretném megköszönni az ITM és az NJSZT támogatását, amely segítségével részt vehettem, és az Innopolis University-nek, hogy megszervezték ezt a tábort és versenyt. Külön köszönöm továbbá Nikházy Lászlónak, aki elkísért bennünket Oroszországba.